

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

॥ इन्द्रनीलपद्मतिः विंशी ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

॥ इन्द्रनीलपद्धतिः विंशी ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

हरिणा हरिनीलैश्च प्रतियत्नवतीं सदा ।
अयत्नलभ्यनिर्वाणाम् आश्रये मणिपादुकाम् ॥ 20.1 ॥

हरिरत्नमरीचयस्तवैते
नवनीलीरसनिर्विशेषवर्णाः ।
श्रुतिमूर्धनि शौरिपादरक्षे !
पलितानुद्धवभेषजं भवन्ति ॥ 20.2 ॥

अळकैरिव बिम्बितैः श्रुतीनां
हरिनीलैः सृजसि त्वमुन्मयूखैः ।
कमलादयितस्य पादरक्षे !
करुणोदन्वति शैवलप्ररोहान् ॥ 20.3 ॥

अनघैर्हरिनीलपद्धतीनां
प्रथमानैर्मणिपादुके ! मयूखैः ।
अधरीकुरुषे रथाङ्गपाणेः
अमितामूर्ध्वमवस्थितस्य कान्तिम् ॥ 20.4 ॥

चरणावनि ! भाति सह्यकन्या
हरिनीलद्युतिभिस्तवानुविद्धा ।

वसुदेवसुतस्य रङ्गवृत्तेः
यमुनेव स्वयमागता समीपम् ॥ 20.5 ॥

अवधीरितदेवतान्तराणाम्
अनघैस्त्वं मणिपादुके ! मयूखैः।
हरिनीलसमुद्भवैर्विधत्से
हरिसारूप्यमयत्नतो जनानाम् ॥ 20.6 ॥

नेत्रेषु पुंसां तव पादरक्षे !
नीलाश्मभासा निहिताञ्जनेषु।
श्रिया समं संश्रितरङ्गकोशो
निधिः स्वयं व्यक्तिमुपैति नित्यम् ॥ 20.7 ॥

अभङ्गुरामच्युतपादरक्षे !
मान्यां महानीलरुचिं त्वदीयाम्।
निःश्रेयसद्वारकवाटिकायाः
शङ्के समुत्पाटनकुञ्चिकां नः ॥ 20.8 ॥

जीवयत्यमृतवर्षिणी प्रजाः
तावकी दनुजवैरिपादुके !।
घोरसंसरणघर्मनाशिनी
काळिकेव हरिनीलपद्मतिः ॥ 20.9 ॥

शतमखोपलभङ्गमनोहरा
विहरसे मुरमर्दनपादुके !।
मणिकिरीटगणेषु दिवौकसां
मधुकरीव मनोरमपङ्क्तिषु ॥ 20.10 ॥

अन्विच्छतां किमपि तत्त्वमनन्यदृश्यं
सम्यक्प्रकाशजननी धृतकृष्णरूपा।

पादावनि ! स्फुरसि वासवरत्नरम्या
मध्ये समाधिनयनस्य कनीनिकेव ॥ 20.11 ॥

मातः ! सलीलमधिगम्य विहारवेलां
कान्तिं समुद्रहसि काञ्चनपादुके ! त्वम् ।
लक्ष्मीकटाक्षरुचिरैर्हरिनीलरत्नैः
लावण्यसिन्धुपृषतैरिव रङ्गधाम्नः ॥ 20.12 ॥

कृसावकुण्ठनविधिर्मणिपादरक्षे !
नीलांशुकैर्वलभिदश्मसमुद्भवैस्ते ।
सङ्गच्छते मुनिजनस्य मतिः समाधौ
रात्रौ समस्तजगतां रमणेन लक्ष्म्याः ॥ 20.13 ॥

द्रष्टुं कदाचन पदावनि ! नैव जन्तुः
शक्रोति शाश्वतनिधिं निहितं गुहायाम् ।
कृष्णानुरूपहरिनीलविशेषदृश्या
सिद्धाञ्जनं त्वमसि यस्य न देवि ! दृष्टेः ॥ 20.14 ॥

प्रत्येमि रङ्गनृपतेर्मणिपादुके ! त्वां
कृष्णान्तरङ्गरुचिभिर्हरिनीलरत्नैः ।
विश्वापराधसहनाय पदं तदीयं
विश्वम्भरां भगवतीं समये भजन्तीम् ॥ 20.15 ॥

मत्वा मर्षीं परिमितां भवती तदन्यां
वैकुण्ठपादरसिके मणिपादुके ! स्वान् ।
अङ्क्ते स्वयं किरणलेपिभिरिन्द्रनीलैः
आशातटेषु लळितानपदानवर्णान् ॥ 20.16 ॥

वलमथनमणीनां धामभिस्तावकानां
मधुरिपुपदरक्षे ! वासरैरव्यपेता ।

अभिसरणपराणां वल्लवीनां तदाऽऽसीत्
शमितगुरुभयार्तिः शर्वरी काचिदन्या ॥ 20.17 ॥

शतमखमणिभङ्गैरुन्मयूखैर्दिशन्ती
शरणमुपगतानां रङ्गनाथेन साम्यम् ।
प्रथयसि जगति त्वं पादुके ! हैतुकानाम्
उपनिषदुपगीतां तत्क्रतुन्यायवार्ताम् ॥ 20.18 ॥

परिचरति विधौ त्वां पादुके ! रङ्गभर्तुः
पदसरसिजभृङ्गैर्भासुरैरिन्द्रनीलैः ।
प्रकटितयमुनौघा भक्तिनम्रस्य शम्भोः
परिणमयसि चूडाविष्णुपद्याः प्रयागम् ॥ 20.19 ॥

पदकिसलयसङ्गात् पादुके ! पत्रळश्रीः
नखमणिभिरुदारैर्नित्यनिष्पन्नपुष्पा ।
शतमखमणिनीला शौरिलावण्यसिन्धोः
निबिडतमतमाला काऽपि वेलावनी त्वम् ॥ 20.20 ॥

त्वयि विनिहितमेतत् केऽपि पश्यन्ति मन्दाः
शतमखमणिजालं शार्ङ्गिणः पादरक्षे ! ।
वयमिदमिह विद्मः प्राणिनां भावुकानां
हृदयगृहगुहाभ्यः पीतमन्धं तमिस्रम् ॥ 20.21 ॥

कृप्तश्यामा मणिभिरसितैः कृष्णपक्षेण जुष्टा
श्रेयः पुंसां जनयसि गतिं दक्षिणामुद्धहन्ती ।
तेनास्माकं प्रथयसि परं पादुके ! तत्त्वविद्धिः
मौळौ दृष्टां निगमवचसां मुक्तिकालाव्यवस्थाम् ॥ 20.22 ॥

सद्भिर्जुष्टा समुदितविधुर्जेत्रयात्राविनोदे -
ष्वातन्वाना रजनिमनघामिन्द्रनीलांशुजालैः ।

चित्रं ख्याता कुमुदवनतः पादुके ! पुष्यसि त्वं
व्याकोचत्वं विबुधवनितावक्त्रपङ्केरुहाणाम् ॥ 20.23 ॥

नित्यं लक्ष्मीनयनरुचिरैः शोभिता शक्रनीलैः
सालग्रामक्षितिरिव शुभैः शार्ङ्गिणो रूपभेदैः।
साकेतादेः समधिकगुणां सम्पदं दर्शयन्ती
मुक्तिक्षेत्रं मुनिभिरखिलैर्गीयसे पादुके ! त्वम् ॥ 20.24 ॥

पादन्यासप्रियसहचरीं पादुके ! वासगेहात्
त्वामारुह्य त्रिचतुरपदं निर्गते रङ्गनाथे।
अन्तः स्निग्धैरसुरमहिळावेणिविक्षेपमित्रैः
श्यामच्छायं भवति भवनं शक्रनीलांशुभिस्ते ॥ 20.25 ॥

या ते बाह्याङ्गणमभियतः पादुके ! रङ्गभर्तुः
सञ्चारेषु स्फुरति विततिः शक्रनीलप्रभायाः।
विष्वक्सेनप्रभृतिभिरसौ गृह्यते वेत्रहस्तैः
भ्रूविक्षेपस्तव दिविषदां नूनमाह्वानहेतुः ॥ 20.26 ॥

अक्षणोरञ्जनकल्पना यवनिका लास्यप्रसूतेर्गतेः
चिद्गङ्गायमुना मुकुन्दजलधेर्वेलातमालाटवी।
कान्ताकुन्तलसन्ततिः श्रुतिवधूकस्तूरिकालङ्किया
नित्यं रत्नपदावनि ! स्फुरति ते नीला मणिश्रेणिका ॥ 20.27 ॥

निरन्तरपुरन्दरोपलभुवं द्युतिं तावकीम्
अवैमि मणिपादुके ! सरणिसङ्गिनीं रङ्गिणः।
तदीयनवयौवनद्विरदमल्लगण्डस्थली
गळन्मदझलञ्जलाबहुळकज्जळश्यामिकाम् ॥ 20.28 ॥

प्रतीमस्त्वां पादावनि ! भगवतो रङ्गवसतेः
घनीभूतामित्थं पदकमलमाध्वीपरिणतिम्।

स्फुरन्तः पर्यन्ते मदगरिमनिष्पन्दमधुप -
प्रसक्तिं यत्रैते विदधति महानीलमणयः ॥ 20.29 ॥

नमतां निजेन्द्रनीलप्रभवेन मुकुन्दपादुके ! भवती।
तमसा निरस्यति तमः कण्टकमिव कण्टकेनैव ॥ 20.30 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे इन्द्रनीलपद्मतिः विंशी ॥
कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥